

Salen, da det kom til Afstemning over de andre Embeder, som Udvalgets Fleertal vilde have nedsat i 2den Klasse. Hvad angaaer de af mig stillede Underændringsforslag, da er Hensigten dermed blot at gjøre Loven mere bestemt; som de Herrer ville see, hedder det nemlig i Slutningen af § 4 i Regjeringens Forslag: „Samtlige disse Gager blive derhos at udbetale i Overensstemmelse med Lov om Lønninger for Embedsmænd under Kongerigets Ministerier, som ikke ere ansatte i selve Ministerierne, § 5“; men denne Lov er endnu ikke udkommen, den er inde under Behandling af Rigsdagen. Vi have derimod en Lov, der er udkommen under 31te Marts 1860, hvis første Paragraph aldeles stemmer med § 5 i den citerede Lov, og naar man, alfsaa i den foreliggende Lov indfører, at Sædtillægene skulle rette sig efter Loven af 31te Marts 1860, saa har man en bestemt Lov at støtte sig til. Om den anden Lov vil i den Henseende komme til at indeholde de samme Bestemmelser som Loven af 31te Marts 1860, vide vi jo desuden ikke, før den har endt sin Gang igjennem Thingene, og jeg troede derfor, at det var rigtigere, at § 4 fik den Slutning, jeg har antydet i Underendringsforslaget.

Forsaaende 15 Medlemmer have foreslaaet, at Regjeringens oprindelige Forslag med Hensyn til Gageringen atter skulde optages, kan jeg for mit Vedkommende ikke Andet end tiltræde dette Forslag. Jeg kan ikke gi ve den ærede Ordfører Ret, naar han fra Anordningen af 1809, hvorefter de private Virksomme skulde have 500 Rb., vil udlede, at dette vilde være en passende Løn for en Dommer eller juridisk Embedsmand; det er ikke alene ikke nogen passende Løn, men det er heller ikke efter min Overbeviisning en Løn, som en juridisk Embedsmand i Provindserne kan komme ud af det med; dette er jo imidlertid et Skøn eller Noget, som Enhver maa afgjøre efter sin egen Overbeviisning. Jeg er fuldkommen overbevist om, at Embedsmændene ikke kunne leve af den Gage, som ved 2den Behandling er vedtagen, hvorimod jeg troer, at det Mindste, de kunne have, er det, Regjeringen har forlangt i sit Forslag, og jeg er saa overbevist derom,

at jeg endog, naar Sagen kommer til Afstemning, og Regjeringens Forslag ikke er gaaet igjennem, vil see mig nødsaget til paa Grund af denne min Overbeviisning at stemme imod hele Loven, hvor gjerne jeg end ellers vilde have, at de her omhandlede Embedsmænd sattes paa fast Gage, og at denne Sag endelig kunde ordnes. Jeg vil naturligvis stemme for de 15 Medlemmers Forslag, og falder det, vil jeg ogsaa stemme for Forslagene under Nr. 3, da de dog altid forbedre Gagerne; men gaaer ikke Forslaget under Nr. 2 igjennem, maa jeg selv stemme imod og ogsaa raade det ærede Thing til at stemme imod hele Loven, thi jeg gjentager det, Embedsmændene kunne, efter min Overbeviisning, ikke leve af de ved anden Behandling vedtagne Gager.

Reergaard: Det Forslag, som jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har til ladt mig at stille under Nr. 3 til § 4, gaaer, som de Herrer ville see, og som den ærede Ordfører allerede har omtalt, ud paa, at der for de 3 sidste Classer bestemmes en noget højere Gage, end vedtaget ved 2den Behandling. Efter hvad der sidst blev vedtaget ifølge Fleertallets Indstilling, skulde 3die Klasse have 1,600 Rb.; vi foreslaae her 1,700 Rb.; 4de Klasse skulde have 1,200 Rb., hvorimod vi foreslaae 1,400 Rb., og 5te Klasse skulde have 1,000 Rb., medens vi for den foreslaae 1,200 Rb. Da Sagen var for her til 2den Behandling, stemte jeg for Udvalgets Fleertalsforslag, men jeg gjorde det i den Tro, at det nok skulde lykkes til Sagens tredje Behandling at forstaae disse lavere Classer et Tillæg. Det forekommer mig nemlig, og jeg kan i den Henseende navnlig henpaa mig til, hvad den sidste ærede Taler hittede, — at de vedtagne Gager for de lavere Classer ere alt for ringe, og at man derfor ikke kan vente til disse Embeder at faae, jeg vil ikke sige Embedsmænd, men Embedsmænd, som man kunde være tjent med, Embedsmænd, der foruden Redelighed besidde Kraft og Virksomhed til at varetage Embedernes Tare. Flere af disse Embeder findes jo, som ogsaa den ærede Ordfører sagde, paa isolerede Steder, mange af dem paa Der, hvor man saa at sige kun har den ene Em-